

[Poul Nødgaard]

om sidstnævnte virkelig skulle gøre det nødvendigt at overveje konsekvenser for beskatningsgrundlaget i udlignings- og tilskudsordningerne, sådan som det fremgår af lovoplægget.

Om finansieringsgarantien blot den bemærkning, at det kan være uveligt, at staten garanterer en stigning i udskrivningsgrundlaget fra 1991 til 1992 på 4,3 pct. Hvad vil f.eks. et udsving på 1 pct. betyde i de statslige udgifter, og hvor skal disse penge i givet fald komme fra? Jeg vil selv gætte på, at statens udgifter blot vil vokse med yderligere gældsætning for samfundet til følge.

Det væsentligste ved nr. L 131 er de ændrede regler for ældreområdet, og jeg må tro på rigtigheden af, at de offentlige tilskudssystemer er indrettet sådan, at de over 85-årige kommer i en tilskudspulje for sig selv. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at Fremskridtspartiet under udvalgsarbejdet nærmere vil have undersøgt, om ikke man i virkeligheden måske skulle lave dette system for 80-årige og derover. Der er rigtig meget, synes jeg, der tilsiger, at man skulle lægge sig fast på 80 år i stedet for 85 år i relation til denne ændring.

Et lille hjertesuk til sidst: Jeg er ikke i tvivl om, at indenrigsministeren er godt inde i de to lovforslags mangfoldige kringelkroge, men hvordan med de mange kommunalpolitikere? De får sikkert svært ved at forstå de nye bestemmelser, der skal ses i sammenhæng med et utal – jeg sagde et utal – af andre forordninger, der er kommet i det seneste årti inden for det kommunale område. Var det ikke en idé at indlede en forenkling, så også almindelige mennesker kunne forstå systemerne? Hvis ikke det bliver tilfældet, kan man frygte, at det vil blive stadig vanskeligere at få nogen til at gå ind i kommunalpolitik.

Blot til sidst den bemærkning, at Fremskridtspartiet naturligvis under den forestående udvalgsbehandling vil indgå aktivt med hensyn til forbedringer – og jeg understreger forbedringer – i de to lovforslag.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg kan så gentage, at disse to forslag er en udmøntning af de aftaler, regeringen har truffet med de kommunale parter i juni måned i år. Aftalen skal gælde fra 1992-94, og der er ingen tvivl om, at indførelse af samtidighed i betalin-

gen af efterreguleringen af indkomstskat, tilskud og udligning vil give det bedre grundlag for kommunernes økonomiske planlægning, som er beskrevet.

Det er godt, at der nu sker en udligning med hensyn til de mange flere ældre over 85 år. I høj grad har i hvert fald nogle kommuner forsomt at omprioritere, selv om de har vidst, at vi ville få stadig flere ældre over 85 år og også flere og flere plejkrævende, hvilket man burde have taget højde for.

Lad os nu håbe, at kommunerne med denne udligning og dette nye ældrekriterium kan få tingene til at hænge sammen, men der står ikke noget i loven om, at disse ekstra tilførte midler skal øremærkes til ældreområdet. Man har tidligere med de tilskud på 250 mio. kr., man havde tilstillet kommunerne, været inde på, at når de ikke var øremærket, kunne man altså godt risikere, at nogle af dem gik til andre formål. Så jeg havde egentlig gerne set, at der var en garanti for, at midlerne nu også blev brugt rigtigt, og det er ikke blot et spørgsmål, om der bliver flere over 85-årige, for det er heldigvis ikke alle over 85-årige, der skal have hjælp fra det offentlige, men det helt primære må altså være, at midlerne bliver brugt til de manglende plejehjemspladser og til en anstændig pleje af de mennesker, der har behov herfor.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi kan i Det Radikale Venstre støtte de to fremsatte lovforslag nr. L 130 og nr. L 131, og det kan vi, fordi lovforslagene bygger på en aftale mellem de kommunale parter og regeringen, og vi har altid lagt vægt på, at forholdet mellem stat og kommune i disse sammenhænge reguleres gennem aftaler, og det er lykkedes. I øvrigt mener vi også, at aftalen, som nu har udmøntet sig i de pågældende lovforslag, er fornuftig og hensigtsmæssig.

Jeg ser i den forbindelse bort fra, at vi fra radikal side har erklæret, at tiden nok er inde til, at vi ser på virkningerne af den gældende lovgivning om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. Den har nu virket så længe, og der er gennemført så mange ændringer undervejs, at der er behov for en samlet og mere grundig vurdering. De forslag til ændringer, der er fremsat, kan vi som sagt støtte.